

Credința ultimei generații

27 octombrie 2005

Gili Cârstea

Scriptura spune că sfinții ultimei generații sunt unii care “păzesc” poruncile lui Dumnezeu și “au” credința lui Isus, acea credință pe care așteaptă Dumnezeu să o găsească pe pământ înainte ca Fiul omului să poată veni (Luca 18:8).

Că ei vor exista, profetia este clară. Interesant să aflăm ar fi elementul care îi separă de marea majoritate a fraților lor, care au ales mai degrabă fascinațiile de o clipă ale acestei lumi decât strălucirea veșnică și insondabilă a slavei lui Dumnezeu oglindită în Omul Isus Hristos.

Cum reușesc ei să “păzească” poruncile, în mijlocul celei mai depravate generații de oameni și moștenind defectele ereditare ale părinților lor din neam în neam? Din ce cauză nici o altă generație până la ei nu a reușit să aibă “credința lui Isus,” deși Scriptura este în mâinile omenirii de două mii de ani?

Nu, ei nu vor fi un grup de super-sfinți, produși printr-un gest magic al lui Dumnezeu în încercarea de a spăla rușinea produsă de eșecul evangheliei. Nu vor fi o elită obținută prin exerciții spirituale epuizante și dotată cu puteri miraculoase. Nu vor fi nici sihaștri rupti de realitate, scufundați în studiul cărților sfinte, sorbind o putere miraculoasă ascunsă în Cuvânt la care muritorii de rând nu au acces.

Acest grup special a făcut un lucru simplu și la îndemâna oricui: ei au pătruns “dincolo de perdeaua dinăuntru Templului” prin aceeași credință cu care Domnul Hristos a pătruns acolo ca “înainte mergător” al nostru și a fost numit Mare Preot “după rânduiala lui Melhisedec” (Evr 6:19-20).

Ce se află “dincolo” de perdeaua dinăuntru Templului? Se află acolo ceva important pentru pregătirea unui popor care să ducă marea controversă la o încheiere rapidă?

“Dincolo de perdea” este singurul loc de unde se poate vedea slava lui Dumnezeu (Şekina) în toată splendoarea ei, și că strălucirea acelei slave provine din legea așezată în chivot. Sfânta Sfintelor este locul unde omul și Dumnezeu “se întâlnesc” (Exod 25:22), iar prima persoană care s-a “întâlnit” astfel cu Dumnezeu a fost Omul Isus Hristos. Prin credință.

Prin aceeași credință, sub slava crescândă a soliei îngerului al treilea, sfinții ultimei generații vor păși “dincolo de perdea” cu umilință, respect și admirație, descoperind valoarea inestimabilă a neprihăririi lui Hristos “în legătură cu legea.” Ei “îl urmează pe Miel” oriunde merge El (Apoc 14:4), adică “dincolo de perdea,” fiind făcuți, ca și El, părtași de natură divină, o “locuință a lui Dumnezeu prin Duhul” (Efes 2:22), o casă duhovnicească după scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice.

Aceasta a fost solia 1888 în esența ei, o invitație de a-L urma pe Isus “dincolo de perdeaua dinăuntru,” spre a putea privi slava neacoperită a lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Aceasta este credința ultimei generații. Doar ea va produce un popor care are legea în inimă, legea aceea care este fundamentul neprihăririi.